

NĀMA HAṬṬA

नामहट्ट

4 Prabhupāda-kathā

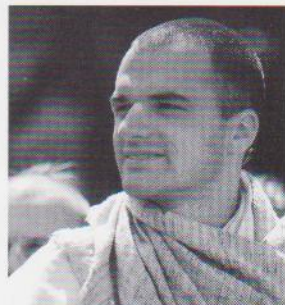
Jak se můžeme kvalifikovat? 6

Přednáška Śacinandany Swamiho

12 Útěcha pro všechny

Příběhy ze života s knihami Śrīly Prabhupādy

**Śrīdhām Māyāpur očima šāster
a objektivem fotoaparátu 13**

16 Prvotní polévka z abecedy

PhD. Richard L. Thompson

**Otevření chrámového komplexu
18 v New Delhi**

21 Śrī Śrī Gurv-aṣṭaka

Bhajan Śrīly Viṣvanātha Cakravartīho Ṭhākura

Gaurāṅgova křížovka 22

Nāma Haṭṭa kontakt 22

Vaříme pro Kṛṣṇu 23

Vaiṣṇavský kalendář 24

NĀMA HAṬṬA

नामहट्ट

číslo 5
IV. ročník
květen / červen 1998

Hare Kṛṣṇa
Nāma Haṭṭa
Časopis

Mezinárodní společnosti pro vědomí Kṛṣṇy
Zakladatel-ācārya
Śrī Śrīmad
A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Redakce:

Nāma Haṭṭa
ISKCON
Centrum pro vědecká studia
Jílová 290
Praha 5-Zličín
155 21
tel: 02 / 579 503 91

e-mail: iskcon@harekrṣṇa.cz
<http://www.harekrṣṇa.cz>
<http://www.iskcon.net/hkindex/>

Zodpovědná redaktorka:

Kṛṣṇavallī devī dāsī

Grafika:

Kṛṣṇavallī devī dāsī

Spolupracovali:

bh. Richard Bonk
bh. Jaroslav Blažek
bhn. Petra Žemličková
bhn. Jitka Krocová

Milí čtenáři,

mnozí z vás jistě přijmou naše pozvání k oslavám Nṛsiṃha Caturdaśī. Pokud jste si zjevení Pána Nṛsiṃhadeva připomněli doma, můžete si ještě přečíst přednášku Śacinandany Swamiho, ve které vypráví neuvěřitelný příběh o Pánu Nṛsiṃhadevovi. Určitě vás povzbudí ve vašem duchovním životě, protože jasně ilustruje, že každý z nás má vztah ke Kṛṣṇovi, že Kṛṣṇa se o každého z nás stará a na nikoho nezapomene. Nezáleží na tom kolik nám je let, v jakém jsme postavení a podmínkách.

Ještě než začne letní tábor, máte příležitost se naučit krásnou píseň oslavující duchovního mistra, která se zpívá každé ráno při *maṅgala āraṭi*. Nejlépe se jí samozřejmě naučíte tím, že ji budete zpívat, jinak je to dost obtížné, učit se jen slova. To je dokonalost *bhakti-yogy* – můžete dělat duchovní pokrok, zároveň cvičit svoji paměť a ještě zaměstnat mysl a odvést ji tak od různých rušivých vlivů.

Loni jste si mohli přečíst projev indického prezidenta při otevření chrámu v Bangalore. Letos na jaře se otevíral chrám v hlavním městě Indie, Dillí. Nechyběl při tom ani předseda vlády, který si velmi cení Śrīly Prabhupādy, ISKCONu a oddaných. Vyjádřil to i ve svém proslovu, který si můžete přečíst na straně 18. Najdete tam také fotografii modelu celého komplexu, který můžete samozřejmě při své cestě do Indie navštívit.

Na stránkách 13,14 a 15 můžete podniknout transcendentální výlet do Kṛṣṇova sídla. *Śāstry* nám dávají popisy toho, co nelze vidět hmotným zrakem. Kṛṣṇovo jméno je také *Śrutekṣita*, ten, koho můžeme spatřit prostřednictvím uší. Místo, kde se Kṛṣṇa zjevil a kde prováděl své zábavy (*dhāma*), se od Něho neliší a proto tam nemůžeme přijít jako turisté a myslet si, že uvidíme pravou tvář *dhāmu* včetně Pánových zábav. Tentokrát tedy můžete nahlédnout do Māyāpuru – místa, kde se zjevil Śrī Caitanya Mahāprabhu – a využít přitom popisů, které nám zanechali velcí *ācāryové*, oddaní, kteří vyvinuli duchovní zrak.

Na závěr ještě v krátkosti prozradím něco málo z toho, na co se můžete těšit v příštím čísle. Přineseme reportáž z farmy Kṛṣṇův Dvůr, kterou mnozí z vás znají jen z doslechu či z vyprávění, a samozřejmě mnoho dalšího. Ale to už necháme jako překvapení.

Hare Kṛṣṇa

Kṛṣṇavallī devī dāsī

Sanskrt a klíč k výslovnosti

ā, ai, au, e, ī, o, ū, ṛ, ṣ jsou v sanskrtu dlouhé samohlásky, vyslovují se dvakrát déle než krátké; ṛ dlouhé samohláskové r, zjednodušeně vyslovováno jako ri; c se vyslovuje jako č; j se vyslovuje jako dž; ṅ se vyslovuje jako ň; y se vyslovuje jako j; ś, ṣ se vyslovuje jako š

Duchovní jména

Členové Mezinárodní společnosti pro vědomí Kṛṣṇy dostávají jména Pána Kṛṣṇy nebo Jeho velkých oddaných ve spojení se slovem dāsa (ženy dāsī), což znamená „služebník“. Například jméno Kṛṣṇa dāsa znamená „služebník Kṛṣṇy“.

Prabhupāda kathā

Z knihy Prabhupāda-līlā VIII.
od Satsvarūpy dāse Goswamiho,
vydané v nakladatelství
Gīta-Nagari Press, 1982

Zábavy a učení

Śrī Śrīmad A.C. Bhaktivedanty Swamiho Prabhupādy,
zakladatele-ācāryi Mezinárodní společnosti pro vědomí Kṛṣṇy

(pokračování z minulého čísla)

Śrīla Prabhupāda stál před Božstvy. Na stropě a stěnách chrámové místnosti byla zrcadla, což vytvářelo neobvyklý efekt, jakoby se objevilo několik Gaura-Nitāiů. Prabhupādovi se to líbilo. Potom přešel od oltáře k *vyāsāsanu* a prohlížel si oddané, kteří ho nechávali projít mezi sebou. Posadil se na *vyāsāsan* tváří v tvář oddaným, kteří rychle utichli.

„Jsem velmi rád, že vás vidím,“ začal Śrīla Prabhupāda. „Přijíždím z Mexico City, Caracasu a Miami. Vidím, že váš chrám je nejlepší.“ V tu chvíli propukli shromáždění oddaní – obzvláště oddaní z Atlanty – v hlasitou, nezkrocenou radost a volali: „Jaya! Haribol!“

„Caitanya Mahāprabhu je velice laskavý,“ pokračoval Śrīla Prabhupāda. „*Parama koruṇa, pahū dui jana*. Dva Páni Nitāi-Gauracandra – Nityānanda Prabhu a Caitanya Mahāprabhu jsou velice laskaví. Zjevili se, aby napravili padlé duše tohoto věku. Jsou ještě milostivější

než Kṛṣṇa. Kṛṣṇa je také velmi milostivý, přichází, aby osvobodil. Ale Kṛṣṇa vyžaduje: ‚Nejdříve se odvezde!‘ Kdežto Pán Caitanya nic nevyžaduje.“ V tom okamžiku přemohly Śrīlu Prabhupādu transcendentální emoce. Snažil se mluvit, pronesl: „On je tak milostivý,“ ale potom se zlomil jeho hlas a on začal ronit slzy. Mluvil dál, ale jeho hlas byl tak vysoký, jak byl zachycen v extázi, z které byl bezmocný a nemyslitelně pokorný. „Tak přijměte útočiště u Śrī Caitanyi Mahāprabhua,“ vykřikl, „a buďte šťastní. Děkuji vám mnohokrát.“ Pak přestal mluvit, neschopen říci víc. Oddaní se cítili unešení a hlasitě volali: „Haribol!“ Potom se jako na povel začali klanět a pronášeli poklony: *nama om viṣṇu padāya...* Takto skončil Prabhupādův proslov po dvou minutách a on naznačil svému služebníkově, že chce odejít. Oddaní byli ohromeni jeho krátkým, silným výstupem.

Téhož večera sešel Prabhupāda dolů ze svého pokoje. Znovu se posadil

na *vyāsāsan* a řekl, že bude učit píseň – *Parama koruṇa*. Začal zpívat pomalu se svými kartály a oddaní se snažili ho následovat, přestože málokdo píseň znal.

*parama koruṇa, pahū dui jana,
nitāi gauracandra
saba avatāra-sāra śiro-
maṇi,
kevala ānanda-kāṇḍa*

Po chvíli poprosil oddané, aby ho doprovázeli na *mrḍaṅgu*. Pár se jich o to pokusilo, ale nikdo nebyl schopný trefit správný rytmus. Śrīla Prabhupāda je zastavil a řekl, že jim ukáže, jak hrát správně. Jeden oddaný přetočil kazetu, na kterou nahrál Prabhupādu, jak hraje na kartály, takže se Prabhupāda mohl sám doprovázet. Oddaní byli obzvláště překvapení, protože si nikdo nepamatoval přesně, kdy Prabhupāda hrál na *mrḍaṅgu* naposledy. Oddaní přinesli jednu starou *mrḍaṅgu*, ale zněla hlouše. Poslali dopředu další buben, ale byl také hluchý. Potom jeden chlapec nabídl svůj vlastní buben, *mrḍaṅgu* zabalenou v zářivě červené a zlaté látce. Śrīla

Prabhupāda si ji položil na klín, vyzkoušel ji a shledal ji přijatelnou. Pak začal hrát, zatímco oddaní natáčeli původní nahrávku se zpěvem a kartály dohromady s *mrḍaṅgou*. V dalším neobvyklém momentě si Śrīla Prabhupāda nasadil své brýle, čímž dodal své hře a zpěvu nádech koncentrace v nahrávacím studiu.

bhajo bhajo bhāi, caitanya nitāi,

sudṛḍha biśwāsa kori'

viśaya chāriyā, se rase majiya,

mukhe bolo hari hari

Když Prabhupāda dozpíval, vysvětlil: „*Pahū* znamená *prabhu*. *Pahū* je zkratka slova *prabhu*. *Prabhu* znamená pán. Ti dva Prabhupāda jsou Caitanya Mahāprabhu a Nityānanda. Caitanya Mahāprabhu je oslovován jako Mahāprabhu a ostatní jsou oslovováni jako Prabhu. Tito dva Prabhupāda, Nityānanda Prabhupāda a Caitanya Mahāprabhu jsou tedy velice milostiví.“ Bylo to jako by Śrīla Prabhupāda podával vysvětlení nekontrolovatelné extáze, která jej přemohla předtím, když nebyl schopen hovořit.

„*Parama koruṇa* znamená extrémně milostivý,“ vysvětloval Prabhupāda. „Extrémně proto, že Kṛṣṇa je také milostivý, neboť je Nejvyšší Osobnost Božství ve Svě původní podobě. Caitanya Mahāprabhu je také Kṛṣṇa, jedná však jako oddaný. Nejedná jako Kṛṣṇa. Jedná jako oddaný Kṛṣṇy. *Namo mahāvadānyāya kṛṣṇa-prema-pradāya te, kṛṣṇāya kṛṣṇa-caitanya-nāmne.*“

Śrīla Prabhupāda pak citoval verš, který složil Sārvabhauma Bhaṭṭācārya a který dále popisuje milost Pána Caitany. „Pán Caitanya přišel, aby nás učil, protože jsme všichni v tělesném pojetí života. Přišel nás učít odpoutanost a oddanou službu Kṛṣṇovi.“ Prabhupāda citoval další verš, který Pán Caitanya navrhoval Rāmānandovi Rāyovi jako dokonalost náboženství. Tento verš začíná *jñāne prayāsam udapāsya namanta eva*. „Význam je,“ vysvětloval Śrīla Prabhupāda, „že člověk by měl zanechat ostatních procesů a jen naslouchat o Kṛṣṇovi. A k naslouchání o NĚm nepotřebujete měnit své postavení. *Sthāne sthitāḥ*. Jste vědec, je to v pořádku. Jste právník, je to v pořádku. Jste hlupák, je to v pořádku... Ale udělejte jednu věc. Používejte své uši a naslouchejte od realizované duše.“ Ve svém vysvětlení Śrīla Prabhupāda vyprávěl o různých událostech ze života Pána Caitany Mahāprabhua. „Tento Caitanya Mahāprabhu přišel sem, do Atlanty,“ uzavřel. „Uctívejte tedy tohoto Caitany Mahāprabhua. *Parama koruṇa, pahū dui jana*. Jsou velice, velice milostiví. Malá služba pozvedne vaši oddanou službu na vyšší úroveň.“

Příštího rána si oddaní pospíšili, aby doprovodili Śrīlu Prabhupādu na jeho procházce v Piedmontském parku. Oddaní z Tripurāriho skupiny a také z knihovnické skupiny, kteří všichni rozdávali knihy, šli

také, aby položili Śrīlovi Prabhupādovi otázky. Počasí bylo nezvykle chladné. Balavanta, prezident chrámu, deset minut předem vytopil auto, aby Prabhupādovi nebyla zima. „Tento chlad není špatný,“ poznamenal Prabhupāda. „Ve skutečnosti je to příjemné.“ Nicméně měl Śrīla Prabhupāda na sobě dlouhý kabát s kapucí a podšívkou. Nechal si odkrytou hlavu a na čele měl čerstvou bílou tilakovou značku. Na jeho hrudi se houpalo několik girland. Kráčel rychle parkem pokrytým rosou, oddaní běželi vedle něho a zakrývali si hlavy *cādary* a mnlili si ruce v osvěžujícím, mrazivém vzduchu.

Tripurāri: „Śrīlo Prabhupādo, někdy když dávám někomu knihu, tak říká: ‚Nikdy to nebudu číst.‘“

Prabhupāda se zasmál: „Zeptej se ho: ‚Takže vy chcete zůstat *mūdha*?‘“

Tripurāri: „My říkáme: ‚Ne, vezměte si tu knihu domů a jednoho dne ji přečtete.‘ Ale oni si myslí, že na to přijdou sami.“

Prabhupāda: „To je pošetilost. Nemohou. *Mām eva ye prapadyante, māyām etām taranti te.*“

Jak šli, Prabhupāda si všiml velké bílé cedule u jezera, na které stálo: „Zákaz plavání“. „Ó,“ poznamenal Prabhupāda, „kdo se teď půjde vykoupat?“ Oddaní se smáli, komická úleva jejich chvění zimou.

(pokračování příště)

Jak se můžeme kvalifikovat?

Přednáška Jeho Svátosti Śacīnandany Swamiho

*yeṣām tv anta-gaṁ pāpāṁ janānām puṇya-karmaṇām
te dvandva-moha-nirmuktā bhajante mām dṛḍha-vratāḥ*

Avšak lidé, kteří v minulých životech i v tomto životě jednali ctnostně a jejichž hříšné činy jsou zcela vyhlazeny, jsou oprostěni od bludu dvojnosti a s odhodlaností Mi slouží.

VÝZNAM: Tento verš se zmiňuje o lidech, kteří mohou dosáhnout transcendentální úrovně. Pro lidi hříšné, bezbožné, pošetilé a nečestné je velmi obtížné povznést se nad přání a nenávisť. Pouze ti, kdo žijí podle stanovených náboženských zásad, jednají ctnostně a překonali následky svých hříšných činů, se mohou zapojit do oddané služby, a takto postupně získávat čisté poznání o Nejvyšším Pánu a v extázi o Něm meditovat. Tímto způsobem se můžeme povýšit na duchovní rovinu, což je možné oddanou službou Kṛṣṇovi a ve styku s čistými oddanými, kteří nás mohou vyprostit ze spárů klamu.

Ve Śrīmad-Bhāgavatamu (5.5.2) stojí, že jestliže někdo opravdu usiluje o vysvobození, musí sloužit oddaným, kteří putují světem za jediným účelem, a tím je probudit spící duše z jejich podmíněného stavu (*mahat-sevām dvāraṁ āhur vimukteḥ*). Ti však, kdo se stýkají s materialisticky založenými lidmi, krácejí cestou vedoucí do nejtemnějších končin (*tamo-dvāraṁ yoṣitām saṅgi-saṅgam*). Pokud jde o impersonalisty, nevědí, že páchají nejhorší přestupek proti Božímu zákonu, když zapomínají na své pravé postavení, tedy že jsou podřízeni Bohu. Dokud si člověk neuvědomuje své pravé postavení a nejedná podle toho, není pro něho možné pochopit Śrī Kṛṣṇu a oddaně a láskyplně Mu s odhodláním sloužit.

Bhagavad-gītā 7.28

V této sedmé kapitole *Bhagavad-gīty* Śrī Kṛṣṇa velice podrobně vysvětlil, jak je přítomen v tomto hmotném světě a prostupuje vším. Pak přešel k popisu různých druhů těch, kdo Ho uctívají, a nyní začíná popisovat ty, kteří jsou zaměstnáni v oddané službě.

Zde je výrok, který vás při bližším zkoumání může odradit. Je to: „Ti, kdo jednali zbožně v minulých životech i v tomto životě.“ Pak jsou další kvalifikace a pak Kṛṣṇa říká: „Tyto osoby se zaměstnají v Mé oddané službě s odhodláním.“

Velice pravděpodobně, když se ohlédnete na své životy před tím, než jste přišli do vědomí Kṛṣṇy, najdete několik bezbožných činností. Nevím alespoň o nikom, s kým jsem se setkal a kdo žil materiálním životem, kdo by nejednal bezbožně.

Znamená to, že nejsme kvalifikováni zaměstnat se v oddané službě? Jednou byl Śrīla Prabhupāda na ranní procházce se svými oddanými a jeden z nich se ho zeptal: „Prabhupādo, my jsme nejednali zbožně v tomto životě, nemůžeme říci, že jsme osvobozeni od zmatečnosti dualitami. A nemyslíme si, že jsme jednali zbožně v minulých životech. Je pro nás nějaká naděje? Jsme tak nešťastní!“ A Prabhupāda se na své žáky usmál a řekl: „Já jsem vytvořil vaše štěstí.“ A uvedl příklad.

Potkat čistého oddaného Pána, přijít do kontaktu se Śrīlou Prabhupādou a jeho

hnutím, je stejně jako byste byli ubohý žebrák a šli po ulici v Mnichově (kde dnes někteří z vás byli na harināmu) a najednou by k vám přišel velice bohatý člověk a dal vám velký sáček plný diamantů a šperků. Nebyli byste považováni za velké šťastlivce? Představte si Rohinī-sūto Prabhu, máte na starost tolik velkých projektů, někdo vám

dá několik milionů dolarů. Myslím, že byste byl velice šťastný: „Teď mohu dát pro Berlín, teď mohu dát pro Rusko.“ Představte si, kdyby se nám to stalo. Já bych byl v extázi. Kdyby někdo z vás měl touhu to dnes večer udělat, neváhejte. To je štěstí. Nemáte kvalifikaci – Rohinī-sūta Prabhu má všechny kvalifikace, ale hovoříme o žebrákovci. Nemá žádnou kvalifikaci, nikdy ve své ruce možná neviděl víc než 100 marek, ale najednou přijde ten bohatý člověk a řekne mu: „Tady.“ To je to, co se stalo nám, kteří jsme přišli do kontaktu se Śrīlou Prabhupādou, služebníky Śrīly Prabhupādy a tímto hnutím. Stali jsme se šťastlivci

ani ne tak díky našim vlastním kvalifikacím, ale díky nevidané milosti čistého oddaného. Śrīla Prabhupāda to vyjasnil. Toto povýšení se je možné ve vědomí Kṛṣṇy ve společnosti čistého oddaného. Ve společnosti velkých oddaných může být člověk osvobozen ze zmatečnosti.

Tito velcí oddaní chodí po planetě, aby rozdávali *sukṛti*, prospěch nešťastným duším. Jedním z takových velkých oddaných je Prahlāda Mahārāja. Prahlāda Mahārāja se narodil, dalo by se říci, za velice nepříznivých okolností.

Když se podíváte na rodinu Prahlāda Mahārāja, hrůzou vám naskočí husí kůže. Někdy se oddaní ptají, proč se Prahlāda Mahārāja narodil za těchto velice nešťastných okolností. Jeho otec byl

nejmocnější démon ve vesmíru, nebyl omezen na určitou planetu, jeho moc sahala po celém vesmíru. Vyšší bytosti, polobozi, se ho obávali a museli se ukrývat v oblacích. Ve skutečnosti jen při zaslechnutí jména Hiranyakašipu, zbožné ženy potratily. Tento démon byl tak zlobný, když se mu někdo nelíbil, tak jen přikázal, aby byl na místě zabit. Hiranyakašipu měl tři další syny, kteří byli všichni démoni, a měl jednu dceru, která se jmenovala *Simhikā* (Jako lev), která se provdala za velkého démona a narodil se jim Rāhu. Víte, kdo je Rāhu, který polyká Měsíc? To je rodina Prahlāda Mahārāja. A v této rodině se narodili

Po přednášce k němu přišla malá holčička jménem Varšana a řekla: „Mahārāja, já jsem viděla Pána Nṛsimhadeva. Měl hřivu, která vypadala jako tisíc slunci vycházejících na

Nevím alespoň o nikom, s kým jsem se setkal a kdo žil materiálním životem, kdo by nejednal bezbožně. Znamená to, že nejsme kvalifikováni zaměstnat se v oddané službě?

také další démoni, například Bali.

Než se Bali odevzdal Višnuovi, měl velice temnou minulost. Vytlačil všechny polobohy včetně Indry z jeho hlavního města Amaravatí. Byla to dynastie démonů, velice mocných démonů. A uprostřed této dynastie se narodil Prahláda Mahārāja. Proč? To je otázka. Když transcendentalista nedosáhne úplného úspěchu ve svém životě, není řečeno v Bhagavad-gītě, že se narodí mezi *śucīnām*, zbožnými lidmi? Proč se Prahlád, nejlepší oddaný, takto narodil?

Śrīla Śukadeva Gosvāmī vysvětluje v Bhāgavatamu, že

to má následující důvod: Prahlád Mahārāja se narodil, aby dal příklad chování čistého oddaného – to znamená, že oddaný se může narodit i v nešťastných okolnostech, nepříznivých rodinách, ale je-li umístěn v oddané službě, je to něco jiného. *Śāstra* říká, že oddaný může být i na pekelných planetách, dokonce i v pekle, nejnepříznivějším místě, ale díky síle vědomí Kṛṣṇy je v nadřazeném postavení, není v pekle, je na Vaikuntě. Toto považuji za velice důležitý bod, který nacházíme v Nṛsimha-líle. Alespoň mohu hovořit za sebe a několik z vás, které jsem měl to štěstí potkat – narodili jsme se za velice nešťastných okolností.

Nenarodili jsme se v rodinách transcendentalistů, kteří jsou čistí; stále ještě někdy máme v ústech chuť hříchu, z našich praktik jedení masa a tak dále. Ale i v takovéto situaci se člověk může dostat do svrchovaného postavení, může být na Vaikuntě, v duchovním světě. To je velice významné.

V *Hari-bhakti-vilāse* je verš, který říká: Kdekoliv jsou klidní a vyrovnání oddaní Pána, kteří mají dobré chování a zdobí je všechny dobré vlastnosti, to místo a dynastie se očistí, i kdyby byly proklety. Jinými slovy oddaný svým vědo-

mím Kṛṣṇy nejen přijde na vyšší úroveň vaikuṅṭhské existence, ale také očistí členy své rodiny – svou matku a otce, sestru, bratra – ti všichni dostanou elektrický náboj vědomí Kṛṣṇy do svého systému, a tak mají také celkem šťastnou existenci.

V *Bhāgavatamu* je popsáno: „Můj drahý Prahláde, nejčistší mezi velkými svatými osobami, tvůj otec byl očištěn spolu s jednadeceti předky v tvé rodině. Protože ses narodil v této rodině, celá dynastie se očistila.“

To je síla oddané služby – přivádí na úroveň oddané služby vás a také ty, kdo jsou s vámi spojeni. Cānakya Paṇḍita dává příklad santálového stromu. Jeden santálový strom v lese plném různých druhů stromů šíří tak pěknou vůni, že celý les se stane slavným. Jen tím, že se člověk stane vědomým Kṛṣṇy, se tento vliv rozšíří všude kolem. To je jedna věc, kterou se můžeme naučit od Prahláda Mahārāja. Ale pojďme dále.

Pán je připraven vložit svou plnou *śakti* do oddaných, kteří se zaměstnají v čisté oddané službě. Modlíme se k Bhaktivinodovi Ṭhākurovi:

*namo bhaktivinodāya
sac-cid-ānanda nāmine
gaura-śakti-svarūpāya
rūpānuga varāya te*

To znamená, že *gaura-śakti*, božská energie Pána Gaury je v něm přítomna. Śrīla Prabhupāda se jednou zeptal: „Proč Pán Caitanya nešel po celém světě a neosvobodil celý svět?“ Pak se na chvíli zamyslel a řekl: „Chtěl, abych to udělal já.“

Protože čistý oddaný s sebou nese *gaura-śakti*, božskou energii. Pán na planetě nezůstává příliš dlouho. Je to relativně krátká doba, po kterou zde zůstává, ale vloží *gaura-śakti*, božskou energii do těch, kdo se stanou Jeho oddanými. To je jeden z divů tohoto hnutí pro vědomí Kṛṣṇy – ti, kdo se drží zásad, které nám Prabhupāda dal, nemyslím jen čtyři usměrňující zásady, ti budou obdařeni *gaura-śakti*, aby se i v tomto stádiu a věku mohly stát úžasné věci. Toto hnutí, za předpokladu, že jeho následovníci zůstanou na úrovni oddané služby, má tak nezměrnou moc, že ti, kdo s ním přijdou do styku, nesou božskou energii Pána.

A protože je pozdě, měli jste dlouhý týden, byl maraton a protože velice pravděpodobně vaše mysl bloudí všude, tak jako moje, povím vám něco, co nikdy v životě nezapomenete.

Během mé poslední kazatelské cesty v Chorvatsku a Slovinsku jsem se setkal s jeho svátostí Indradyumnou Mahārājem, který na konci přednášky, která byla také o Pánu Nṛsimhadevovi, vyprávěl velice nezapomenutelnou *līlu* Pána Nṛsimhadeva. Takřikajíc moderní *līlu*. Když jsem to slyšel, myslel jsem si: „Na Nṛsimha Caturdaši, když tohle řeknu všem oddaným...!“ Jsem velice nadšený říci vám o této *līle*. Prosím pamatujte si bod, o který nám jde – a to, že i dnes může Pán dát Svou *śakti*, Svou energii Svým oddaným, a do dnešního dne se Pán může zjevit a dělat zázraky v životech těch, kdo následují proces vědomí

Kṛṣṇy.

Nedávno byl Indradyumna Mahārāja v Jižní Africe, kde připravoval každoroční festival Rathayātra, a někde dával přednášku o ochraně Pána Nṛsimhadeva. Po přednášce k němu přišla malá holčička jménem Varšana a řekla: „Mahārāja, já jsem viděla Pána Nṛsimhadeva. Měl hřivu, která vypadala jako tisíc sluncí vycházejících na horizontu.“ „Ano, malá Varšano,“ řekl Indradyumna Mahārāja. „Je pozdě, že? Fantazie roste, odpočiň si trochu a dobře se vyspi.“

Druhý den ráno, předtím než šel Mahārāja dolů přednášet, slyšel před dveřmi malé nožky, klepání na dveře, otevřel a tam stálo mnoho malých dětí. Devět dětí a jeden malý chlapec řekl: „Mahārāja, Varšana vám chce něco říci.“ Zase tam byla to malé děvčátko. „Ano,“ řekla Varšana. „A měl žluté *dhoti* a Jeho oči byly červené a plály jako oheň.“

Indradyumna Mahārāja řekl: „Víte, já jsem *svāmī*, musím dělat svou práci, musím jít teď do COMu... Proč nejdete do chrámu? Buďte se svými přáteli. To bude v pořádku.“

Ale druhého dne, když přišli do chrámu rodiče Varšany, se něco stalo. Rodiče žili asi čtrnáct kilometrů od chrámu, byli to *grhasthové*, kteří pravidelně chodili dělat službu do chrámu. Indradyumna Mahārāja přišel k rodičům a řekl: „Není s vaší dcerou něco zvláštního?“ A rodiče řekli: „Ano, viděla Pána Nṛsimhadeva.“

Indradyumna Mahārāja: „Mohli byste mi o tom říci

více? Neuvěřím vám tak snadno.“ „My vám to povíme.“

Šli trochu stranou, sedli si pod strom a přišel služebník Indradyumny Mahārāje: „Mahārāja, vaše *prasādam*.“ „Počkej, neruš, dneska nebudu jíst *prasādam*.“ Šel k rodičům a otec, Alalanātha dāsa, vyprávěl následující příběh.

Všichni si ten příběh poslechněte a náš Rohinīsūta Prabhu bude soudce, protože je velice pokročilý v duchovních záležitostech, a Vṛndāvanēśvarī, která je velice emocionální, bude další soudce. Takže máme jednu emocionální *mātaṅgi*, která věří všemu, a máme jednoho velice učeného *brāhmaṇu*, *gurua*, lídra našeho hnutí a GBC. To jsou naši soudci.

Nyní prosím poslouvejte. Byl teplý letní večer, Alalanātha pracoval na zahradě a jeho manželka Cintāmani vařila v kuchyni večeři pro rodinu. Malá Varšana si hrála na druhé straně silnice s dětmi ze sousedství. Cintāmani dokončila jídlo a zavolala: „*Prasādam, prasādam!*“ A malá Varšana byla tak hladová, že prostě vyběhla na ulici nepodívala se doprava ani doleva. V tom okamžiku se atmosféra, která byla tak klidná, úplně rozrušila. Autu, které velmi rychle přijíždělo po ulici, zaskřípaly brzdy, ale bylo moc pozdě, jelo plnou rychlostí, a tak do děvčátka narazilo. Varšana letěla patnáct nebo dvacet metrů na stranu ulice a okamžitě ztratila vědomí. Řidič, když viděl, že právě zabil malou holčičku, šlápl na plyn a chtěl ujet. Ale policejní

Po přednášce k němu přišla malá holčička jménem Varšana a řekla: „Mahārādža, já jsem viděla Pána Nrsimhadeva. Měl hřivu, která vypadala jako tisíc sluncí vycházejících na horizontu.“

auto, které přijždělo v opačném směru, to vše vidělo a jen zaparkovalo napříč ulicí, takže auto muselo zastavit. Policista vyskočil, popadl řidiče, naložil ho do auta a běžel k místu, kde ležela Varšana v úplném bezvědomí.

Když Cintāmani slyšela zvuky, jak byla její dcera zasažena, okamžitě omdlela v kuchyni na podlaze, otec se snažil přeskočit plot zahrady, ale zlomil si nohu. Nesmějte se, je to velice dramatické. Nemáte děti, ale kdybyste měli děti, srdce by vám krvácelo. Snažil se dobelhat k místu, kde ležela jeho malá dcera. Policista mu řekl: „Pane, musím vás na to připravit, už se nevzpamatuje.“ Už se sešlo dvacet sousedů a naříkali: „Jak je Bůh spravedlivý?“

Varšanu měli rádi v celém sousedství, přijela ambulance a křičeli: „Nikdo se jí nedotýkejte!“ Přikryli ji látkou a nesli ji na nosítkách do sanitky a odvezli ji do nejbližší nemocnice. Když lékaři slyšeli, co se stalo, řekli: „Ne, litujeme, tento případ nevezmeme, je to beznadějně.“ Pak jeli do druhé nemocnice. Bylo to večer, nic moc se nedělo a Varšana mohla okamžitě jít pod rentgen. Sestra pak přišla k lékaři se snímkem a lékař se rozzlobil: „Vy hloupá sestro, dáváte mi špatný snímek!“ Ona běžela zpátky do laboratoře a vrátila se: „Ne, je tam jen tento.“ Doktor tam běžel a udělal rentgen sám. Pak si ho prohlédl a řekl: „Nemožné. Ani kostička není zlomená!“ Pak rozepl Varšaně košili, aby se podíval jestli má nějaké

poranění na kůži. Na jejím těle nic nebylo. Holčička se pak probrala a řekla: „Říkáte, že je to nemožné, protože nevěříte na Kṛṣṇu!“ Indradyumna Mahārāja vyprávěl, že lékař byl předtím něco jako ateista, a ten řekl: „Myslím, že teď věřím.“ Varšana seskočila z nemocničního lůžka a dál, myslím, už není třeba moc slov. Varšana šla s rodiči domů, policie a lékař stáli před vchodem do nemocnice a vypadali jako sochy, když auto zmizelo z dohledu.

Alalanātha, otec, řekl: „Zlomil jsem si kvůli tobě nohu, řekni mi prosím, co se stalo!“

A to je příběh Varšany: „Když jsem slyšela maminku volat: ‚Prasādam!‘ vyběhla jsem na ulici a nerozhlédla jsem se, promiň, *pīto*, měla jsem takový hlad... A pak přijelo to auto a nabralo mě plnou silou a já jsem letěla nebem a najednou jsem v nebi uviděla Pána Nṛsimhadeva, jak na mě čeká. Jeho oči byly žhavě rudé, ale velice laskavě se usmíval. Chytil mě Svými silnými pažemi, které byly velice jemné, a řekl: ‚Všechno bude v pořádku, neboj se, všechno bude v pořádku.‘ A pak sestoupil dolů a položil mě vedle silnice. Další, co si pamatuji, je jak jsem se probudila v nemocnici. Ale *pīto*, když Nṛsimhadava odcházel, nebyl moc opatrný.“ A ukázala svoje paže a na každé byl dlouhý škrábanec od nehtu.

„Ano,“ řekli rodiče, „to je příběh naší dcerky.“

Indradyumna Mahārāja byl velice pohnutý. Uctívá

Pána Nṛsimhadeva dlouhou dobu. Potom rodiče řekli: „Omlouváme se, Mahārājo, přišli jsme na *ārati*, takže teď půjdeme.“

Mahārāja viděl, jak si děvčátko hraje, a řekl: „Varšano, pojd' sem! Varšano, posad se. Měla jsi dnes *prasādam*?“

„Ne, Mahārāja, mám velký hlad.“

„Tak tu zůstaň,“ a zavolal na svého služebníka: „Připrav talíř pro mě a pro Varšanu.“

Služebník: „Mahārāja, říkal jste, že nechcete *prasādam*.“

„Připravte talíř pro mě a pro Varšanu!“

„Dobře, Mahārāja. Víte, *sannyāsīni* obvykle nejedí s malými děvčátky.“ Neřekl to nahlas, ale určitě si to myslel.

Tak přinesl dva talíře a Varšana jedla a nakonec řekla: „Mahārāja, je toho moc, já to nemůžu dojíst.“

„Žádný problém, Varšano, jen si umyj ruce a běž na *ārati*. Nech to tady, já to vyhodím.“ Tak to popisuje Indradyumna Mahārāja. „Mimochodem, něco mě trochu svědí, tady na hlavě. Nemohla bys mě trochu poškrábat?“ Varšana se ptala: „Opravdu, Mahārāja?“

„Ano.“ Tak ho poškrábala a když byla pryč, Mahārāja začal: „*Śarīra avidya-jāl...*“ a snědl všechno *prasādam* a nikomu nic nedal, prostě snědl *prasādam* po té malé dívce. Hare Kṛṣṇa.

Nyní si poslechneme rozsudek.

Vṛndāvaneśvari: „Já tomu věřím, úplně.“

Rohinī-sūta Prabhu: „Já myslím, že bych tomu měl také věřit, protože se říká, že malé děti Bůh vždycky chrá-

ní. Pán Nṛsimhadeva je Bůh, ne? Tak proč ne? Stejně, ať tomu věříme, nebo ne, stalo se to tak. Někdo tomu může věřit, někdo ne, ale fakt je, že Pán se před ní zjevil a zachránil jí život.“

„Další fakt je ten, že těch dvaadvacet sousedů, kteří tam byli, se stali členové *nāma-haṭṭa*. Oni tomu také uvěřili a jsou přesvědčení o vědomí Kṛṣṇy.

Děkujeme oběma našim soudcům. Důvod, proč to vyprávím, je budování důvěry.

Když začneme s vědomím Kṛṣṇy, máme jistě důvěru, že pomocí praktikováním vědomí Kṛṣṇy bude všechno dosaženo.

Na konci naší cesty – když se zaměstnáme v čisté oddané službě Nejvyšší Osobnosti Božství a pro-

nikneme do tajemství Jeho pochopení touto čistou oddanou službou – je také naše důvěra.

A uprostřed, mezi počátečním nadšením a koncem, je úsek, kdy musíme neustále pracovat na své důvěře, víře, v Pána. Myslím, že tato příhoda, která se stala v našem hnutí, v naší době, takřikajíc včera, před minulou

Rathayātrou v Jižní Africe, by vám měla dodat důvěru, že upřímným odevzdáním se Kṛṣṇovi a zaměstnáním se v oddané službě budete osvobozeni od své nešťastné minulosti a slabostí, které vás stále ještě provázejí.

Nejen, že budete osvobozeni, budete schopnými nástroji v ruku Pána Nṛsimhadeva, Pána Kṛṣṇy,

dostanete *kṛṣṇa-śakti* a *gaura-śakti*. A tyto úžasné věci se nestanou jen vám, ale i všem, kdo přijdou do kontaktu s vašimi snahami v kázání vědomí Kṛṣṇy, distribuci literatury ve vědomí Kṛṣṇy, v kázání novým oddaným a tak dále. Prosím mějme tuto důvěru. Rohinī-sūta Prabhu říká, že je to také důkaz verše: *bahir-nṛsimho, hrdaye*

nṛsimho. Pán Nṛsimhadeva je všude a také v srdci. To je úžasný postřeh, děkuji mnohokrát. Ano, je tam, je s námi, a chrání Své drahé oddané.

Mám ve svém zápisníku mnoho dalších bodů, ale už vypršel můj čas a nechci vás připravovat o čas, protože zítra je den zjevení Pána Nṛsimhadeva. Ale chci zakončit tím, že vás upřímně požádám, abyste plně využili dne zjevení Pána Nṛsimhadeva. Modlete se s plným vědomím k Pánu Nṛsimhadevovi o ochranu.

Existují dva druhy ochrany, o které se oddaný modlí. Jedna je vnější ochrana a pak vnitřní ochrana. Vnější ochrana je ochrana před nebezpečím, které nás může ohrožovat, ale skutečný důvod proč se modlíme k Pánu Nṛsimhadevovi je ochrana před vnitřním nebezpečím. Vnitřní nepřátelé jsou chůč, chamtivost, iluze, šílenství, závist a takové věci. Pán Nṛsimhadeva se zjevuje v srdci

Svých oddaných a odstraňuje tyto *anārthy*, tato velká nebezpečí, nebezpečné prvky v pokroku ve vědomí Kṛṣṇy. Zítra bude Pán Nṛsimhadeva zvláště milostivý, je známý jako ochránce *bhakti*. Oslavme tedy tento den s velkou transcendentální dychtivostí dostat ochranu a milost Pána.

Přání zemřít zastaveno

Jednou jsem rozdávala knihy Śrīly Prabhupādy v malém městečku v Belgii a potkala jsem paní, která velice emocionálně naslouchala, když jsem jí ukázala knihu. Řekla mi, že žádnou knihu nepotřebuje, protože si právě koupila v lékárně nějaké pilulky (ukázala mi je) a je na cestě domů, kde si je všechny najednou vezme a ukončí svůj život.

Šokována jsem se jí zeptala proč. Řekla, že jí zemřel manžel a ona bez něho nemůže žít. Vyprávěla jsem jí o reinkarnaci a vysvětlila, že spáchat sebevraždu by její problémy nevyřešilo. Řekla jsem jí, že toto poznání je v knihách Śrīly Prabhupādy, které pro ni budou velkou pomocí a útočištěm.

Rozhodla se, že než si vezme pilulky, přečte si knihu a požádala mě, abych šla s ní domů, aby mohla za knihu zaplatit. Pak jsme se posadily a začaly jsme si povídat. Ukázala mi fotografie svého manžela a k mému překvapení jsme došly k několika fotografiím, na kterých byla ona a její manžel na návštěvě v Rādhādeši (hlavním Hare Kṛṣṇa centru v Belgii) během svatebního obřadu.

Řekla jsem jí: „Jé! Tam žijí! A ta dívka, která se vdává, je moje přítelkyně a je právě také tady ve městě.“

Odešla jsem pro svoji přítelkyni. Jak jsme hovořily s tou paní, postupně byla více a více nadšená a koupila si všech pět knih, které jsme s sebou měly. Slíbila nám, že pilulky vyhodí, pečlivě přečte knihy a zůstane

v kontaktu s oddanými.

Svůj slib dodržela. Nyní často navštěvuje chrám a její dům je vždy otevřený pro oddané na přenocování či jako základna pro rozdávání knih.

Hārāprāṇā Devī Dāsi
Radhadesh, Belgie

Příjemné sny

V Dingolfingu v Německu jsem potkal paní, která se nejprve nezajímala o knihy, ale pak mi svěřila, že je velice rozrušená, protože její manžel nedávno zemřel. Ukázal jsem jí Prabhupādovu knihu *Second Chance* (Mezi životem a smrtí). Když se podívala na obálku, zamyslela se a podívala se na mě, zkoumajíc, jestli mi může říci o svém problému nebo ne.

Řekla mi, že její manžel byl velmi krutý, ale ona byla tak věrná manželka, že i když smrtelně onemocněl, pečovala o něho do smrti. Po jeho smrti začala mít strašné sny a pak vize. Jeho duch ji pravidelně terorizoval. Nikdy na duchy nevěřila, ale nyní poznala, že existují.

Dal jsem jí tři velké knihy a protože jsme byli blízko mého auta, dal jsem jí i knihu *Reinkarnace*, kterou v němčině napsal Rāja-vidyā Dāsa.

Asi o rok později jsem ji potkal u stejného nákupního centra. Řekla mi, že knihy ji přesvědčily a když je začala číst ve svém pokoji, manžel ji přestal navštěvovat.

Byla velmi vděčná, stěžovala si jen na to, že od té doby, co čte knihy, nemůže

již najít vztah ke svým světským přátelům a jejich triviálním rozhovorům v práci.

Bhaktavatsala Dāsa
Nava-jīyaḍa-nṛsīmha-kṣetra,
Německo

Radostné znovunalezení

Před několika lety jsem v Norsku přistoupil k paní v zaparkovaném autě. Stáhla okénko a já jsem jí podal knihu. Když knihu uviděla, rozzářila se jí tvář a do očí jí vstoupily slzy. Byla tak emocionální, že několik okamžiků vůbec nemohla hovořit, ale jen se houpala ze strany na stranu.

Pak mi vyprávěla, že před dvaceti lety ona a její syn viděli v San Franciscu skupinu zpívajících oddaných. Byla unesena rytmy a atmosférou zpívající skupiny a aniž by chtěla, začala tančit do rytmu a nemohla přestat.

Její syn se ji pokusil zastavit: „Mami, co to děláš?“

Po chvíli k ní přišel oddaný a dal jí knihu. Nyní, když mě potkala a viděla knihu podobnou té, kterou dostala před dvaceti lety, cítila stejnou extázi. Když vyprávěla ten příběh, předvedla tanec. Koupila si další dvě knihy a já jsem odcházel a myslel jsem si: „Kdy přijde ten den, kdy budu oceňovat knihy Śrīly Prabhupādy tak, jako ona – se slzami naplňujícími mé oči z radosti nad tím, že jsem obdržel takový poklad.“

Tapasa Dāsa
Stockholm

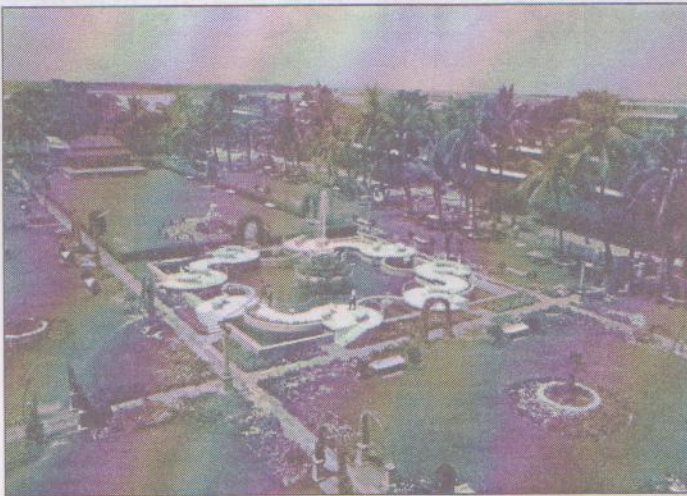
Útěcha
pro
všechny

sestavil
Navína
Nirada
Dāsa

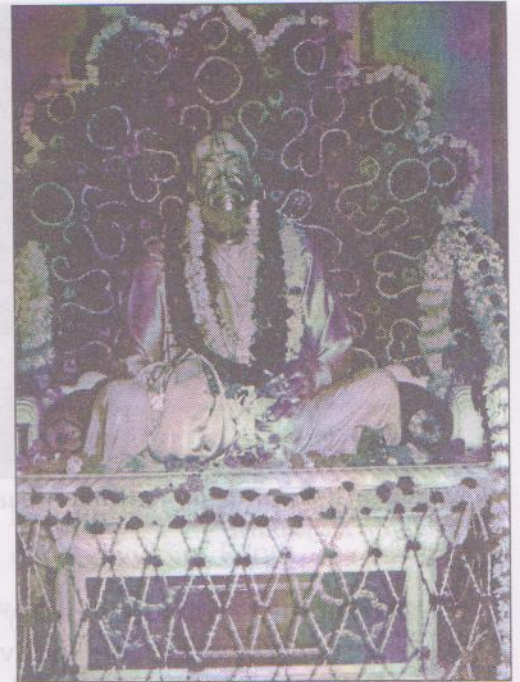
Śrīdhām Māyāpur očima šāster a objektivem fotoaparátu

MEDITACE O NAVADVĪPA-DHĀMU:

Park s lotosovou fontánou v komplexu ISKCONu. V pozadí je vidět řeka Ganga.

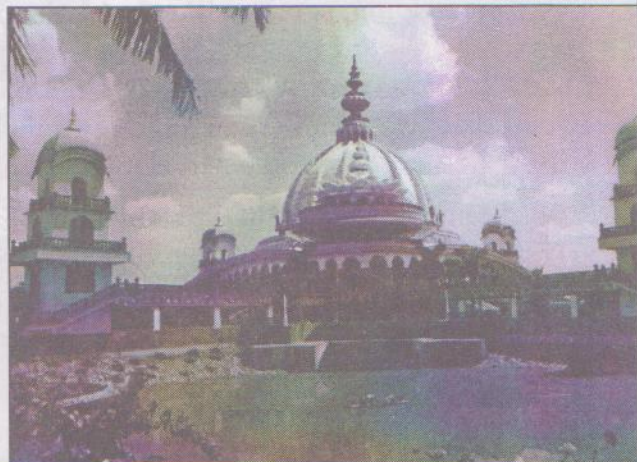
Na březích Gangy jsou nejkrásněji kvetoucí stromy a popínavé rostliny a na jejích vodách jsou zástupy vln. Jemné osvěžující vánky vanou nad její hladinou a včely se shlukují kolem skupin růžových a žlutých lotosů. Schody vedoucí k její vodě jsou posázeny vzácnými drahokamy. Je zaplavena extází, neboť se jí dotkl prach, který spadl z Pánových lotosových nohou. Na krásném pruhu zlaté země na břehu Gangy leží vše-příznivý Navadvīpa-dhāma, zaplavený Pánovou blažeností.

Mūrti Śrīly Prabhupādy, jenž je jedním z oddaných Pána Gaurāᅅgy, kteří neustále slouží Navadvīpa-dhāmu.

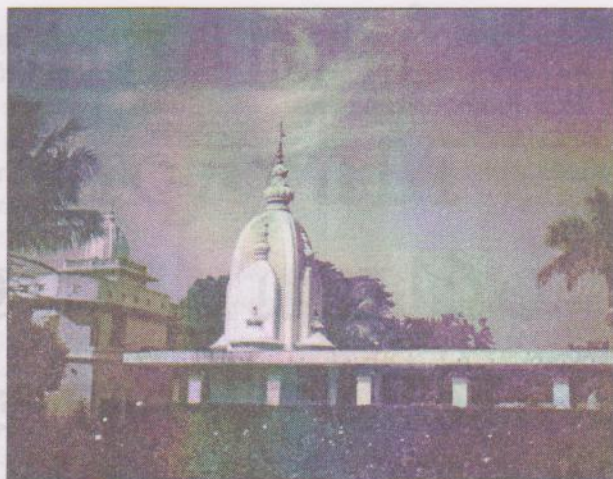
Toto místo je velice okouzující, neboť mu neustále slouží velcí oddaní a je naplněno různými květinami, ovocem, rostlinami a stromy. Po celém Navadvīpu okouzlují mysl a uši svými písňemi barevní ptáci.

Puᅣpa-samādhī Śrīly Prabhupādy, které bylo slavnostně otevřeno v roce 1996, při stém výročí narození Śrīly Prabhupādy.

Božstva Pāna Jagannātha, Baladeva a Subhadrya ve Śrīdhām Māyāpuru

Jagannātha Mandir, chrám, ve kterém jsou tato Božstva uctívána.

V Navadvīpu jsou příjemné dvory *brāhmaṇū*, rozlehlé háje a krásná místa k odpočinku a parky. Velcí oddaní, motivovaní čistou láskou, dělají velké festivaly uctívání a v každém domě sídlí zářící podoby Śrī Kṛṣṇy.

Yogapītha, místo zjevení Śrī Caitanyi Mahāprabhua, o jehož objevení jste se mohli dočíst v minulém čísle.

V Navadvīpu leží blažený dům Gaurasundary. Zlaté brány a zdi září jasněji než slunce. Uvnitř je Pánův pokoj; před ním je hala pro *kīrtan*; a na příslušných místech se nachází i kuchyně, jídelna ložnice, horní pokoje a pokoj Pánovy manželky.

V tomto domě jsou bezeskrvné baldachýny a chrám překrásně ozdobený měsíčními kameny. Chrám má čtyři vchody s osmi dveřmi zářícími zasazenými kameny. Je tam devět dómů korunovaných *kalasi* neboli věžičkami na zlaté střeše. Chrám je celý ozdoben diamanty, měsíčními kameny, šňůrami perel a různými dalšími drahokamy, které jsou z čisté oddanosti a září zlatým leskem.

V chrámu je šest rohů se slabikami *mantry* vyrytými ve zlatě a drahých kamenech. V centru této *yantry* je Yogapītha ve tvaru želvy jako tyčinka uprostřed lotosového květu. Na jeho vrcholku, pod slunečníkem, září lotosový *simhāsana* s okvětními lístky čistě bílými jako éter, sluneční svit a kafr.

Božstvo Śrī Caitanyi Mahāprabhua, které je uctíváno v domě Śrīmatī Viṣṇupriyi Devī v Navadvīpu, spolu s původními botami, které Pán Caitanya nosil.

Śrī Māyāpur
Chandrodaya
Mandir, chrám,
kde sídlí Śrī Śrī
Rādhā-Mādhava
(Jejich foto
najdete na titulní
straně), Śrī
Prahlaḍ-
Nṛsimhadeva
(foto na straně 8
a 11) a Śrī Śrī
Pañca-tattva.

Strany a dno *simhāsana* jsou z rubínů, nohy ze safírů a zadní strana, která se třpytí velkými perlami a vzácnými drahokamy, je z drahokamů *vaidurya*. Je vyložen měkkými polštáři pokrytými nejjemnější látkou a poduškou pokrytou látkou a naplněnou měkkou vatou. Simhāsana je na zlatém pódiu ozdobeném osmi rohy ve kterých je vepsáno osm slabik *gaura-mantry* pro meditaci o Nejvyšším Pánu.

Více nektaru najdete v některém z dalších čísel časopisu Nāma Hattā.

Prvotní polévka z abecedy

Richard L. Thompson, PhD.

(dokončení z minulého čísla)

Jedním z nejoblíbenějších scénářů sebereprodukce molekul byl tzv. „Svět RNA“. Jeho ideou byla schopnost molekuly RNA katalyzovat vlastní replikaci, tedy schopnost vývoje darwinovským způsobem. Bylo ukázáno, že molekuly RNA se mohou chovat jako enzymy působící na jiné molekuly RNA. Manfred Eigen z německého Institutu Maxe Plancka předvedl, že molekuly RNA, které se reprodukují vlivem moderních buněčných enzymů, mohou podstoupit proces darwinovské evoluce.

Ale model „Světa RNA“ má své problémy. Jedním z nich je nepravděpodobnost vytvoření RNA na prebiotické prvotní Zemi. Další je, že RNA se nemůže efektivně replikovat, a to ani v laboratoři, bez značné pomoci vědců. (RNA např. potřebuje extrémně čisté prostředí, kterého lze dosáhnout pouze v laboratoři, v žádném případě ve volné přírodě.)

Ale i přes to všechno předpokládejme, že sebereprodukující molekula (která může či nemusí být RNA), na prvotní zemi vznikla. Co můžeme očekávat, že se z ní vytvoří? Abychom do problému trochu pronikli, zavedl jsem evoluci do modelu počítačové opice.

Darwinova evoluce spočívá na ideji přežití nejschopnějšího neboli na přirozeném výběru. Definoval jsem tedy zdatnost opicí generované „věty“ jako počet písmenných tripletů věty, které se nacházejí též v angličtině. Má-li věta triplety jako *the* nebo *ing* velmi časté, pak je její způsobilost značná; má-li jich naopak málo, není příliš „zdatná“. Nahradíme-li nepříliš časté nebo neexistující triplety (jako například *inz*) běžnými (jako *ing*), pak zvýšíme „zdatnost věty“. Čím více se věta podobá větě anglické, tím je nutně zdatnější.

K simulaci průběhu evoluce v populaci dvaceti opicí generovaných vět jsem použil přežití nejzdatnější věty. „Narození věty“ znamená přidání kopie jedné věty, která se od svého originálu může o jedno písmeno lišit. Kopie je tedy potomkem, a jedno odlišné písmeno je mutace.

Čas jsem rozdělil na generace. Během každé generace zrodila každá z deseti nejzdatnějších vět populace deset potomků. Současně jsem krutě zabil deset nejméně zdatných vět, takže zdatné věty se rozmnožily na úkor méně zdatných. Takto probíhalo přežití nejzdatnějších.

Začal jsem s populací dvaceti kopií věty *godern the sky srittailis othicein volumn of the onsmilky*

way, vygenerované pravidly pro spojování písmen. Následuje přehled změn, které prodělávala nejzdatnější věta v intervalech 200 generací:

godern the sky srittailis othicein volumn of the onsmilky way,

zodur, the sky mriquat isu-othyzet, volum, of the oesmilky way,

zodur, the sky wriqua, isu-othyzed, volums of the oesmilky way,

zodur, the sky wriqua, invothyzed, volums of the oesmilky way,

zodur, the lky wriqua, unvothyzed, volums of the theboesmilky way,

zodur, the lky wriqua, anvothyzed, volums of the theboesmilky way.

Vidíme, že věta se vskutku rozvíjí, ale nikoliv do něčeho smysluplného. Tento proces evoluce není jednoduše schopen generovat komplexní struktury užívané angličtinou.

Přijmeme-li existenci sebereplikujících molekul na prvotní zemi, kam potom směřuje jejich evoluce? Určitě ne k nějakému smysluplnému cíli. Takové molekuly by se skutečně mohly vyvinout a mohly by být molekulárně „zdatnější“, ale není důvodu si myslet,

že se z nich vyvinou živé buňky.

Molekulární zdatnost znamená sílu vazeb držících molekulu pohromadě a snadnost katalýzy vlastní replikace. Tento druh zdatnosti se Darwinovou evolucí může zvyšovat. Ale to není důvod pro tvrzení, že se takovou evolucí vyvine něco jiného než modifikované sebereplikující molekuly stejného typu. Není důvod předpokládat, že sebereprodukující molekuly dají kdy vzniknout něčemu úplně jinému jako je např. propracovaný systém reprodukčního mechanismu, který je založen na DNA, RNA, enzymech, a známém genetickém kódu.

Účelem, který sledují při předkládání těchto příkladů ze sekvencí písmen není tvrdit, že něco o původu života dokazují. Spíše se snažím ilustrovat některé z překážek, kterým čelí různé teorie o vzniku života. O těchto obtížích můžeme hovořit čistě v chemických pojmech a takové diskuze jsou tedy nutně technické.

Zde jsou opět ony dvě obtíže, které jsme diskutovali: (1) Přirozená pravidla pro tvoření vazeb mezi atomy mohou za zvláštních okolností vytvořit jednoduché biologické molekuly (jako ukazuje Millerův experiment), ale nemohou dopomoci ke vzniku komplexních struktur potřebných pro vývoj a reprodukci organismů. (2) Pokud by nějaké hypotetické molekuly byly schopny začít vlastní replikací, mohly by se vyvíjet darwinovským přiroze-

ným výběrem a náhodnou variací. Ale nikdo ještě nepředložil žádný solidní důvod k předpokladu, že by se z nich vyvinulo něco více než lepší sebereplikující molekuly. A mimoto nebylo ukázáno, že by mohla nastat prebiotická molekulární seberekopie.

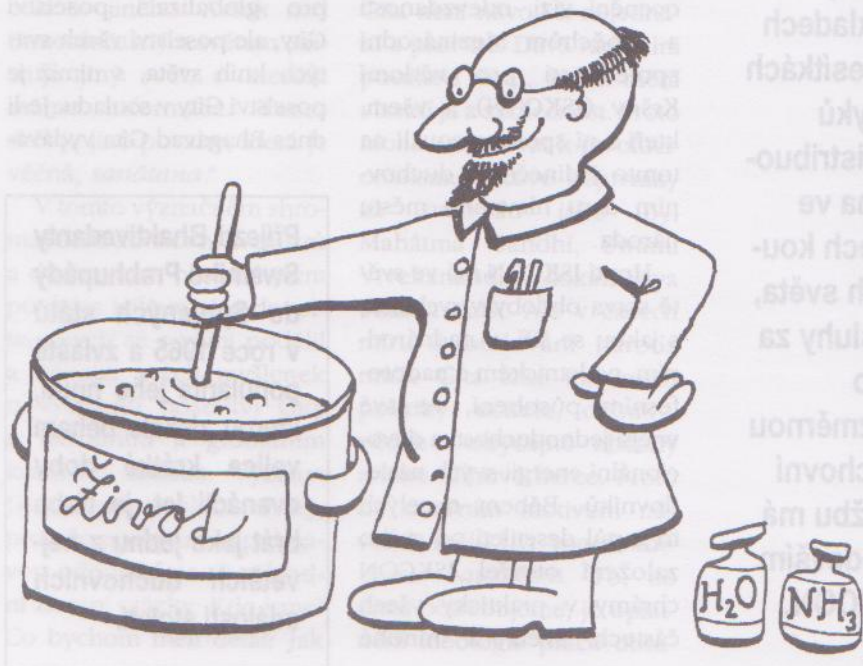
Po 38 letech od Millerova slavného experimentu přišli vědci s mnoha komplikovanými teoriemi o možném původu života, ale přitom nedokázali překonat tyto a další fundamentální překážky. Samotný Miller má tendenci marné spekulace teoretiků zamítat. Tvrdí, že výzkum počátku života potřebuje dobré experimenty, které by počátek života skutečně demonstrovaly. Ale navrhnout takové experimenty není vůbec jednoduché. Sám Miller říká: „Denně přijdu na tucet myšlenek,“ nyní chvilku uvažuje, „a z toho jich obvykle dvanáct zavrhu.“ (pozn. 2)

Poznámky

1. John Horgan, „In the Beginning...“ („Na počátku...“), Scientific American, únor 1991, s. 117.
2. Tamtéž, s. 125.

O autorovi

Richard L. Thompson se narodil v roce 1947 v Binghamtonu, stát New York, USA. V roce 1974 obdržel titul PhD. v matematice, a to na Cornellově Univerzitě, kde se specializoval v teorii pravděpodobnosti a statistické mechanice. Jeho dizertační práce – „Equilibrium States on Thin Energy Shells“ – byla publikována jako jubilejní práce ke 150. výročí založení Americké matematické společnosti (American Mathematical Society). Dr. Thompson působil jako výzkumný pracovník v kvantové fyzice a matematické biologii na Státní Univerzitě New Yorku v Binghamtonu, Cambridgské Univerzitě ve Spojeném království a v institutu La Jolla v San Diegu.

Proslov předsedy vlády Indie Atal Behari Vajpayee u příležitosti slavnostního otevření Šrí Šrí Rádhá Pártha-sárathi Mandiru a ISKCON Hinduja Védského kulturního centra Sláva Indie v New Delhi

Hare Kršna, Hare Ráma

Kvůli mým přátelům ze zahraničí bych rád pronesl několik slov v angličtině.

Vážení hosté, je mi ctí být přítomen dnešní bohubilé události otevření tohoto velkolepého chrámu a také Kulturního centra Sláva Indie v Delhi. Jedinečnost této události je ještě umocněna tím, že probíhá u příležitosti příznivého dne Ram Navami.

Nejdříve ze všeho bych rád vyjádřil mé nejhlubší ocenění vizi, odevzdanosti a úspěchům Mezinárodní společnosti pro vědomí Kršny (ISKCON) a všem, kteří s ní spolupracovali na tomto jedinečném duchovním daru hlavnímu městu národa.

Hnutí ISKCON má ve světě sotva obdoby v rychlosti, s jakou se šíří, v nadnárodním, nadetnickém a nadprofesním působení, ve své vnější jednoduchosti a devocionální energii svých následovníků. Během necelých tří a půl desetiletí od svého založení otevřel ISKCON chrámy v prakticky všech částech světa a mnohé

z nich jsou divy krásy tak jako ten, který je dnes otevřen v Delhi.

Mahā-mantra Hare Kršna Hare Ráma zní při tanci ISKCONských oddaných každé ráno a večer v chrámech od Stockholmu po Sao Paulo a od Miami po Māyāpur. Ale čeho ISKCON opravdu dosáhl, je globalizace odkazu Gíty. Někteří lidé říkají, že má vláda se staví proti globalizaci, ale rád bych podotkl, že já jsem zcela pro globalizaci poselství Gíty. (dlouhý potlesk) Nejen pro globalizaci poselství Gíty, ale poselství všech svatých knih světa, s nimiž je poselství Gíty v souladu. Je-li dnes Bhagavad Gíta vydává-

na v milionových nákladech v desítkách jazyků a distribuována ve všech koutech světa, zásluhy za tuto nezměrnou duchovní službu má především ISKCON. Chápu, že ISKCON také propaguje poselství Gíty prostřednictvím nejmodernější informační technologie a tento chrám samotný poskytuje ohromující ukázkou použití „high-tech“ k přiblížení vyšší pravdy o životě a vesmíru.

Za tento čin by měli být Indové věčně vděční oddané duchovní armádě následovníků Swamiho Prabhupády. Příjezd Bhaktivedanty Swamiho Prabhupády do Spojených států v roce 1965 a zvláště popularita jeho hnutí, kterou získalo během velice krátké doby dvanácti let, je třeba brát jako jednu z největších duchovních událostí století. Čemu vděčí hnutí ISKCON za své rychlé celosvětové rozšíření?

Odpověď je třeba hledat ve dvou faktorech: vnitřním a vnějším. Vnější faktor je podle mého názoru rozčarování vůdčích myslí západních zemí, pocházející ze spojení materialistické ideologie a kultury na západě.

Příjezd Bhaktivedanty Swamiho Prabhupády do Spojených států v roce 1965 a zvláště popularita jeho hnutí, kterou získalo během velice krátké doby dvanácti let, je třeba brát jako jednu z největších duchovních událostí století.

Je-li dnes Bhagavad Gíta vydávána v milionových nákladech v desítkách jazyků a distribuována ve všech koutech světa, zásluhy za tuto nezměrnou duchovní službu má především ISKCON.

Jak kapitalismus, tak komunismus přinesly rozčarování, neboť jsou to v podstatě materialistické ideologie, které nejsou schopny uspokojit skutečné potřeby člověka. Mladé citlivé hledající myslí se nemohly vyrovnat s realitou válek, násilí, chamtivosti, nadměrné konzumace a úpadku lidských vztahů a životního prostředí. Museli hledat odpovědi a ISKCON je jedno hnutí, kde je našli.

Vnitřní faktor je samozřejmě vnitřní síla poselství ISKCONu. Poselství založeného na filozofii Gíty. Odpovídá na všechny morální otázky a potřeby světa, ať je to již lidské hledání vnitřního míru, potřeba sounáležitosti s lidskou a přírodní komunitou, ohledy k životnímu prostředí, či postoj k práci a postoj ke smrti. Gíta poskytuje obsáhlé a důsledné odpovědi ve všech těchto ohledech. V tomto směru se ISKCON liší od všech pomíjivých módních rozmarů, které zachvátily zklamané myslí v šedesátých a sedmdesátých letech. Tyto módní rozmarnosti přicházejí a odcházejí, ale hnutí ISKCON roste a nabývá na síle.

Transcendentální a univerzální poselství Bhagavad Gíty sdělil Bhaktivedanta Swami Prabhupád ve své knize „Bhagavad-gītā taková, jaká je“ a já bych rád přečetl následující pasáže z jeho úvodu k této knize.

„Lidé nejsou určeni k tomu, aby se na tomto světě hádali jako psi a kočky. Člověk musí být natolik inteligentní, aby realizoval důležitost lidského života

a odmítl jednat jako obyčejné zvíře. Lidská bytost by měla realizovat cíl svého života. Návod k tomu je ve všech védských písmech a jejich jádro je podáno v *Bhagavad-gītě*. Védská literatura je určena pro lidské bytosti a ne pro zvířata. Zvířata mohou zabít jiné živočichy, aniž by se tím dopouštěla hříchu, ale jestliže člověk zabije zvíře pro uspokojení svých neovládnutých choutek, musí nést zodpovědnost za překročení zákonů přírody. Pokud správně využijeme pokyny *Bhagavad-gíty*, pak se očistí celý náš život a nakonec budeme moci dosáhnout cíle, který je mimo hmotné nebe. Tento cíl se nazývá *sanātana* nebe, věčné duchovní nebe. V tomto hmotném světě zjišťujeme, že vše je dočasné. Všechno vzniká, nějakou dobu trvá, vytváří vedlejší produkty, upadá a pak zanikne. To je zákon hmotného světa. Ať již vezmeme jako příklad toto tělo, kus ovoce, či cokoli jiného. Avšak nad tímto dočasným světem existuje jiný svět, o kterém máme informace. Tento svět je jiné povahy, která je věčná, *sanātana*.“

V tomto význačném shromáždění duchovních mistrů a duchovních hledačů jsem pouhým laikem. Ale dovolte, abych se s vámi podělil a několik svých myšlenek o významu poselství Gíty v národním a globálním kontextu dneška. Význam Gíty je univerzální a věčný, protože poskytuje uspokojivou odpověď na tři základní životní otázky: Kdo jsme? Co bychom měli dělat? Jak

1. Chrám
2. Muzeum védské kultury
3. Centrum pro védská studia
4. Védské centrum umění (amfiteátr)
5. Āśrama
6. Kṛṣṇa Jayantī Park

bychom měli žít? Lidé se těmito otázkami zabývali ve všech společnostech a všech dobách. Gíta odpovídá na tyto otázky prostřednictvím sladění jñāna-yogy, karma-yogy a bhakti-yogy. Krása indické kultury je v tom, že zpřístupňuje podstatu všech těchto tří součástí jógy nejnížším lidem stejně jako nejvznešenějším hledačům. Gíta není návod k nejednání a pasivitě. Dává radikální poselství činů, které mění vlastní já a společnost. Proto mohla inspirovat k revolucionarismu takové bojovníky za svobodu jako byl Mahátma Gándhí, Swami Vivekananda, Lokamanya Tilak a další. Ale v časech míru a budování národa může Gíta také inspirovat politiky, učitele, dělníky, vědce i obyčejné občany a také filmové herce. Proto by dnešním motivem nás všech mělo být *yogaḥ karmaṣu kauśalam*. To, co dnes potřebujeme, je uplatnění ideologie práce obsa-

Krásný chrám je samozřejmě více než jen veřejné umění. Přivádí lidi do styku s vyšší krásou všemocného stvořitele a celého Jeho stvoření.

žené v Gítě v národním měřítku. To vytvoří novou kulturu práce a nová kultura práce vytvoří novou Indii.

Slovo o architektonické kráse nového chrámu ISKCONu: Je to nepochybně cenný přírůstek k řadě krásných budov a struktur New Delhi – jak nových, tak starých – jichž má bohužel hlavní město národa mnohem méně, než by mělo mít, a jejichž společná krása se smutně utápí v rozlézajícím a rozrůstajícím se moři ošklivosti a všednosti.

(V hindštině) Jestliže byla k vyčištění okolí chrámu potřeba zvláštní pomoc vlády, měli bychom vědět, že máme před sebou dlouhou cestu, jsme pozadu (v globálním kontextu).

Velkolepý výjev tohoto chrámu a jeho okolí mi připomíná jeden italský výrok, na který jsem narazil ve včerejších novinách. Pochází od slavného spisovatele Shri V S Naipaula, který komentoval možnost krásných moderních budov v Indii. Naipaul říká: „Nezávislá Indie nevyprodukovala architekturu. Chudé státy potřebují velice ušlechtilé budovy, aby lidé

10 Downing Street
(Londýn)

Ministerský předseda

Jsem potěšen, že mám příležitost poslat po Claire Ward toto blahopřání k otevření „Védského kulturního muzea Sláva Indie“. Indie vždy dokázala sladit svá silná a různorodá nábo-

Gopāl Kṛṣṇa Goswami s týmem architektů, stavebních inženýrů a oddaných, kteří se na projektu podíleli.

přišli do styku s tím, co je možné v kráse. Takové krásné budovy jsou veřejným uměním.“ Naipaul má pravdu, potřebujeme více a více budov, které přivedou naše lidi do styku s naší vlastní tradicí krásy a estetiky. Naipaul má zřejmě také pravdu v postřehu, že budovy jsou veřejným uměním. Nemůžeme tolerovat situaci, kdy všechno, co je krásné: krásné obrazy, krásné pláže, krásné hory, místa pro odpočinek a umění jsou dostupné jen těm, kdo mají peníze. Krásný chrám je samozřejmě více než jen veřejné umění. Přivádí lidi do styku s vyšší krásou vše-

ženství a kulturní odkaz s požadavky moderního světa. Británie těžila z tohoto odkazu prostřednictvím pulzující indické komunity a těší se na spolupráci s Indií ve skutečně moderním partnerství v nadcházejícím miléniu. Přeji Muzeu mnoho úspěchů.

Tony Blair

mocného stvořitele a celého Jeho stvoření. Kromě toho efekt zvuků a vůbec všech vibrací v chrámu je takový, že uklidňuje oddané, těší je a osvěžuje, dává jim naději a důvěru a povyšuje je na transcendentální úroveň existence, alespoň na krátký čas, který strávíme modlením se a uctíváním v chrámu. Rád bych ještě jednou poblahopřál všem, kdo mají podíl na tom, že se velký sen stal skutečností. Áčáryové ISKCONu, štedří sponzoři, architekti, technici, dělníci a všichni ostatní pokorní oddaní, skutečně vám mnohokrát děkuji.

(Tento vzkaz přečetla při slavnostním otevření chrámu slečna Claire Ward, nejmladší členka britského parlamentu, jejíž otec je oddaným v ISKCONu)

Śrī Śrī Gurv-aṣṭaka

Śrīla Viṣvanātha Cakravartī Ṭhākura

Śrīla Viṣvanātha Cakravartī Ṭhākura, který žil v druhé polovině sedmnáctého století, je velkým duchovním mistrem ve vaiṣṇavské posloupnosti *guru*ů a žáků. Říká: „Ten, kdo během *brahma-muhūrty* velmi pečlivě a pozorně nahlas recituje tuto krásnou modlitbu duchovnímu mistrovi, dosáhne v okamžiku smrti přímé služby Kṛṣṇovi, Pánu Vṛndāvanu.

(1) <i>saṁsāra-dāvānala-liḍha-loka-trānāya kārūṇya-ghanāghanatvam prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya vande guroḥ śrī-caraṇāravindam</i>	(5) <i>śrī-rādhikā-mādhavayor apāra-mādhurya-lilā-guṇa-rūpa-nāmnām prati-kṣaṇāsvādana-lolupasya vande guroḥ śrī-caraṇāravindam</i>
(2) <i>mahāprabhoḥ kīrtana-nṛtya-gīta-vāḍitra-māḍyan-manaso rasena romāñca-kampāśru-taraṅga-bhājo vande guroḥ śrī-caraṇāravindam</i>	(6) <i>nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai yā yālibhir yuktir apekṣanīyā tatrāti-dāksyād ati-vallabhasya vande guroḥ śrī-caraṇāravindam</i>
(3) <i>śrī-vigrahārādhana-nitya-nānā śṛṅgāra-tan-mandira-mārjanādau yuktasya bhaktāms ca niyuñjato 'pi vande guroḥ śrī-caraṇāravindam</i>	(7) <i>sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair uktas tathā bhāvyata eva sadbhīḥ kintu prabhor yaḥ priya eva tasya vande guroḥ śrī-caraṇāravindam</i>
(4) <i>catur-vidha-śrī-bhagavat-prasāda-svādv-anna-triptān hari-bhakta saṅghān kṛtvaiiva triptim bhajataḥ sadaiva vande guroḥ śrī-caraṇāravindam</i>	(8) <i>yasya prasādād bhagavat-prasādo yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi dhyāyan stuvams tasya yaśas tri-sandhyam vande guroḥ śrī-caraṇāravindam</i>

1) Duchovní mistr dostává požehnání z oceánu milosti. Stejně jako mrak lije vodu na lesní požár, aby ho uhasil, duchovní mistr osvobozuje hmotně soužen svět tím, že hasí planoucí oheň hmotné existence. Vzdávám své uctivé poklony lotosovým nohám takového duchovního mistra, jenž je oceánem příznivých vlastností.

2) Když zpívá svaté jméno, tančí v extázi, zpívá a hraje na hudební nástroje, duchovního mistra vždy těší *saṅkīrtanové* hnutí Pána Caitanyī Mahāprabhua. Protože v mysli vychutnává nálady čisté oddanosti, někdy se mu ježí vlasy, cítí chvění na těle a slzy tečou z jeho očí jako vlny. Vzdávám své uctivé poklony lotosovým nohám takového duchovního mistra.

3) Duchovní mistr je neustále zaměstnán v chrámovém uctívání Śrī Śrī Rādhya a Kṛṣṇy. Zaměstnává také své žáky v takovém uctívání. Oblékají Božstva do krásných šatů a ozdob, čistí chrám a vykonávají další podobné uctívání Pána. Vzdávám své uctivé poklony lotosovým nohám takového duchovního mistra.

4) Duchovní mistr neustále nabízí Kṛṣṇovi čtyři druhy chutných jídel (rozdělují se na to, co se líže, kouše, pije a saje). Když duchovní mistr vidí, že oddaní jsou spokojeni jedením *bhagavat-prasāda*, je spokojený. Vzdávám své uctivé poklony lotosovým nohám takového duchovního mistra.

5) Duchovní mistr neustále dychtí naslouchat a zpívat o neomezených milostných zábavách Rādhiky a Mādhavy a Jejich vlastnostech, jménech a podobách. Duchovní mistr usiluje o to, aby je vychutnával v každém okamžiku. Vzdávám své uctivé poklony lotosovým nohám takového duchovního mistra.

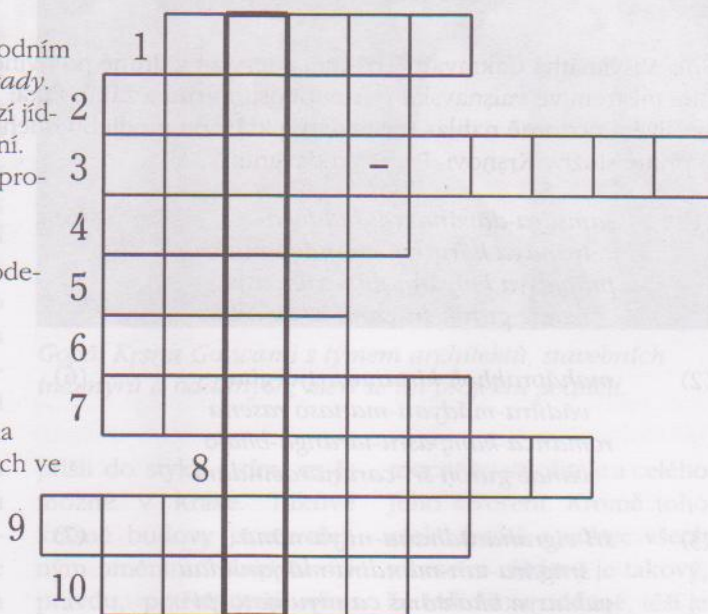
6) Duchovní mistr je velice drahý, neboť je zkušený v asistování *gopīm*, které v různých okamžicích zařizují vše pro dokonalost milostného vztahu mezi Rādhou a Kṛṣṇou v hájích Vṛndāvanu. Vzdávám své nejpokornější oklony lotosovým nohám takového duchovního mistra.

7) Duchovního mistra je třeba ctít stejně jako Nejvyššího Pána, protože je velice důvěrným služebníkem Pána. To je potvrzeno ve všech zjevených písmech a následují to všechny autority. Proto vzdávám své uctivé poklony lotosovým nohám takového duchovního mistra, který je pravým představitelem Śrī Hariho (Kṛṣṇy).

8) Milostí duchovního mistra lze získat požehnání Kṛṣṇy. Bez milosti duchovního mistra nelze udělat žádný pokrok. Proto bych měl vždy vzpomínat na svého duchovního mistra a oslavovat ho. Alespoň třikrát denně bych měl vzdávat své uctivé poklony lotosovým nohám svého duchovního mistra.

Gaurāṅgova křížovka

1. Doplnková zjevená písma ke *śruti*, k původním védským písmům, jimiž jsou *Vedy* a *Upanišady*.
2. Obřadné uctívání Pána, při kterém se nabízí jídlo, lampičky, vonné tyčinky, květiny a ovívání.
3. Mocný válečník, který může sám bojovat proti deseti tisícům jiných.
4. Úvodní stádium extatické lásky k Bohu.
5. Kṛṣṇovy družky a pasačky krav; Jeho nejodvzdanější a nejdůvěrnější oddaní.
6. Duchovní mistr.
7. Oddaný Nejvyššího Pána.
8. Oddaná služba Nejvyššímu Pánu.
9. Město poblíž Vṛndāvanu, kde se Pán Kṛṣṇa narodil a kam se po Svých dětských zábavách ve Vṛndāvanu vrátil.
10. Poznání získané poslechem; původní védská písma (*Vedy* a *Upanišady*), pocházející přímo od Nejvyššího Pána.

Řešení minulé křížovky: **Jagannātha-suta**, Pán Caitanya – milovaný syn Jagannātha Mišry.

N
Ā
M
A
H
A
T
T
A
K
O
N
T
A
K
T
T
A

Vážení oddaní a přátelé Kṛṣṇy, jelikož se zájem o vědomí Kṛṣṇy neustále zvětšuje, přinášíme zde několik kontaktů, které vám mohou pomoci spojit se s Nāma-haṭṭa centry ve vašem okolí.

Středočeský kraj
ISKCON – NH, Jílová 290
155 21 Praha 5 – Zličín
Tel: 02 / 579 503 91

Západočeský kraj
NH centrum Šyāmānanda dās
Lazy 161, 354 91 Lázně Kynžvart
Tel: 0601 264 548

Jan Přecechtěl
Jablonského 7, 301 45 Plzeň.

NH centrum Petr Tulačka
(Kṛṣṇa-nāyaka dās)
345 35 Postřekov 260.

Východočeský kraj
NH centrum Petr Semerák
Bílá 1962, 547 01 Náchod
Tel: 0441/421 498.

Morava

NH centrum Petr Nedbal (Muni Priya dāsa)
Netušilova 9, 796 01 Prostějov.
Tel: 0508/26 984.

NH centrum Aśvahari dās, Jaroslav Bonk
Dlouhá 109, 736 01 Havířov.
Tel: 06994/309 93.

Další Nāma-haṭṭa programy:

Chomutov – informace ISKCON Praha
Hradec Králové – informace ISKCON Praha

Trutnov – informace NH centrum Náchod nebo ISKCON Praha

Ústí nad Orlicí – František Radvan, Žampach 17, 561 70 Písečná – informace NH centrum Náchod

Ostrava – Vrázova 5, Ostrava – Vítkovice, programy každý čtvrtek od 18:00

Pokud byste chtěli ve svém bydlišti zařídit program pro veřejnost, školu, přátele atp., stačí jen zavolat na naše telefonní číslo: 02/579 503 91 nebo napsat (adresa na str.3) a přímo se domluvit o všech podrobnostech s Rádhešou dāsem.

Kvěťákové pakory

1 středně velký květák
 375 ml cizrnové nebo hrachové a hladké mouky (1:1)
 125-200 ml vody
 1 čl soli
 1 čl koriandru
 špetka čili
 špetka asafoetidy
 0,5 čl kurkumy
 1 čl garam masaly
 ghí nebo olej na smažení

V míse smíchejte koření a mouku. Přidávejte vodu, až získáte středně husté těsto jako na palačinky.

Rozehřejte dostatečné množství oleje nebo ghí v hluboké pánvi. Květák rozdelený na růžičky vložte do těsta a pak do horkého oleje. Smažte asi 5 minut dokud květák není měkký a na povrchu nemá zlatou křupavou kůrku.

Banánové čatný

2 pl ghí nebo oleje
 1/2 čl čili
 1 čl kmínu
 250 ml banánů na plátky
 1 dl vody
 2 pl cukru

Rozehřejte ghí a přidejte kmín a po chvíli čili a banány. Smažte několik minut a pak přilijte opatrně vodu. Vařte do měkka a nakonec přidejte cukr.

Sanděš

sýr ze dvou litrů mléka
 125 ml cukru
 kůra z jednoho citronu nebo 1 pl karobu

Připravte panýr (recept v č. 3/5) propláchněte pod studenou vodou a vymačkejte z něj co nejvíce vody. Rozmělněte, aby v něm nebyly žádné hrudky. (Nejhladší hmotu získáte, když sýr propracujete na pracovní desce jako při hnětení těsta. Lze také použít mixér.)

Rozdělte na poloviny. Jednu polovinu dobře promíchejte s cukrem a při nízké teplotě za neustálého míchání smažte na pánvi. Hustý sanděš se rozteče a potom opět zhoustne. Když zhoustne a odděluje se ode dna pánve, odstavte pánev z ohně. Pozor ať ho neuvaříte více než je třeba, byl by suchý a zrnitý.

Nakonec prohněťte obě poloviny panýru dohromady, zároveň s ostatními přísadami. Vytvářejte kuličky.

Další variace: je možno přidat nasekané ořechy (vlašské, lískové, arašidy..), šťávu z červené řepy na obarvení a růžovou vodu pro aroma...

Uchovávejte v chladničce, spolu s ostatními chody nabídněte Kršňovi.

Vaiṣṇavský kalendář 1998

Květen

- 4.5. Po Sita (společnice Pána Rāmacandry) příchod; Jāhnavā Devī, příchod; Madhu Paṇḍit, odchod
7.5. Čt Mohinī Ekādaśī, půst od obilovin a luštění
8.5. Pá Rukminī Dvādaśī, přerušení půstu 5:27 – 9:50 *
10.5. Ne **Śrī Nṛsīṅha Caturdaśī**, půst do setmění
11.5. Po Mādhavendra Purī, příchod; Śrīnivāsa Ācārya, příchod; Parameśvara Purī, odchod
16.5. So Rāmānanda Rāya, odchod
22.5. Pá Aparā Ekādaśī, půst od obilovin a luštění
23.5. So Dvādaśī, přerušení půstu 5:06 – 7:31 *; Vṛndāvana Dās Ṭhākura, příchod

Červen

- 4.6. Čt Gaṅgamata Gosvāmīnī, příchod; Baladeva Vidyābhūṣana, odchod
5.6. Pá **Bhīma Nirjala Ekādaśī**, úplný půst, dokonce bez vody, pokud jste porušili některé Ekādaśī
6.6. So Dvādaśī, přerušení půstu 6:44 – 10:19 *
7.6. Ne Panihatī Cida Dahi Utsava
10.6. St Mukunda Datta, odchod; Śrīdhara Paṇḍit, odchod
11.6. Čt Śyāmānanda Paṇḍit, odchod
14.6. Ne Vakreśvara Paṇḍit, příchod
19.6. Pá Śrīvās Paṇḍit, odchod
20.6. So Yoginī Ekādaśī, půst od obilovin a luštění
21.6. Ne Dvādaśī, přerušení půstu 4:53 – 10:20 *
24.6. St Gadādhara Paṇḍit, odchod; **Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura**, odchod, půst do poledne; Gundica Mārjana
25.6. Čt Ratha Yātra; Svarūpa Dāmodara, odchod; Śivānanda Sena, odchod
29.6. Po Vakreśvara Paṇḍit, odchod

Červenec

- 5.7. Ne Śayana Ekādaśī, půst od obilovin a luštění
6.7. Po Dvādaśī, přerušení půstu 5:00 – 10:25 *
9.7. Čt Guru (Vyāsa) Pūrnīma; Sanātana Gosvāmī, odchod; začíná první měsíc Caturmāsī, půst od šáku, listové zeleniny

* letní čas je brán v úvahu